

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

23. marts 1994 *

I sag T-8/93,

Michelle Huet, midlertidigt ansat ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bleid (Luxembourg), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

sagsøger,

mod

Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ved Jean-Marie Stenier og Jan Inghelram, Revisionsrettens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse hos Revisionsretten, 12, rue Alcide de Gasperi, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om annullation af de afgørelser fra Revisionsretten, hvorved denne afslog at yde børnepension til sagsøgerens børn,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Kalogeropoulos, og dommerne D. P. M. Barrington og K. Lenaerts,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 14. september 1993 og den 12. januar 1994,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder og retlige baggrund

- ¹ Sagsøgeren er midlertidigt ansat ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »Revisionsretten«). Hun har to børn, hvis far afgik ved døden, inden hun tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne. Det er ubestridt, at

sagsøgeren har forsørgerpligt over for børnene i henhold til artikel 2 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«).

- 2 Artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, hvorefter vedtægten artikel 80, stk. 4, finder anvendelse på de øvrige ansatte, bestemmer således:

»Såfremt ægtefællen til en midlertidigt ansat eller til en tidligere ansat, der er berettiget til alders- eller invalidepension, afgår ved døden, og nævnte ægtefælle selv hverken var tjenestemand eller midlertidigt ansat, har de børn, over for hvilke den efterlevende ægtefælle har forsørgerpligt i henhold til artikel 2 i bilag VII til vedtægten, ret til børnepension fastsat i henhold til artikel 80, sidste stykke, i vedtægten.«

- 3 Revisionsretten har anført, at disse bestemmelser må fortolkes på den måde, at det ikke er muligt at tilkende børnepension, når den af ægtefællerne, som hverken er tjenestemand eller midlertidigt ansat, er afgået ved døden, før den efterlevende ægtefælle tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne. Revisionsretten har anlagt samme fortolkning i punkt 15.28 i sin årlige beretning vedrørende regnskabsåret 1989, hvori det hedder:

»Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Det Økonomiske og Sociale Udvalg har på grundlag af vedtægten artikel 80, stk. 4, bevilget børnepension til børn af tjenestemænd, hvis ægtefælle var afgået ved døden, før de pågældende blev ansat ved Fællesskaberne. Disse pensioner er i alle tilfælde blevet udbetalt med virkning fra ansættelsesdatoen. Retten mener, at denne praksis er regelstridig, fordi den ovenfor omtalte bestemmelse kun kan vedrøre forhold, som er indtruffet efter en tjenstemands udnævnelse. Denne praksis strider også imod de økonomiske principper for Fællesskabernes pensionsordning, som mod betaling af bidrag i

forsikringsperioden udgør en forsikring mod risiciene for dødsfald eller invaliditet, og ikke de risici, der er opstået på et tidligere tidspunkt, hvor den pågældende har været dækket af en anden social sikringsordning. De pågældende forældreløse børn burde i øvrigt normalt allerede få udbetalt en pension af en national pensionskasse. Når der udbetales børnepension fra Fællesskabernes ordning, får de pågældende altså udbetalt dobbelt pension. Rettens revision har afsløret 26 sådanne tilfælde, og de årlige budgetudgifter i denne forbindelse kan anslås til 4,2 mio. BFR (98 296 ECU).«

- 4 Administrationschefskollegiet har anlagt en anden fortolkning af den omhandlede vedtægtsbestemmelse i chefskollegiets afgørelse nr. 200/91, som blev vedtaget den 27. september 1991 og meddelt Revisionsrettens personale den følgende måned. I denne afgørelse hedder det under punkt I.1:

»Med henblik på en harmonisering af den fortolkning, som anlægges af vedtægtens artikel 80, stk. 4, og for at undgå forskelsbehandling bør der i følgende situationer tilkendes og/eller opretholdes børnepension som følge af pensionens karakter af en personbetinget ydelse: ... når ægtefællen eller den tidligere ægtefælle er afgået ved døden, før tjenestemanden tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne.«

- 5 I samme afgørelse nr. 200/91 hedder det under punkt II:

»Ud fra en analogi med de børnetilskud, som er omhandlet i vedtægtens artikel 67, stk. 1, bør forbuddet mod dobbeltydelser i artikel 67, stk. 2, tillige anvendes ved tildeling af børnepension, når den pågældende kan gøre krav på tilkendelse af en pension af samme art efter en anden ordning.«

- 6 Ved skrivelse af 28. november 1991 indgav sagsøgeren en ansøgning i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 1, om at få tildelt børnepension for sine børn.

- 7 Da sagsøgeren ikke modtog noget svar på denne ansøgning, indgav hun den 29. april 1992 en klage over det stiltiende afslag.
- 8 Klagen blev afvist ved skrivelse af 16. oktober 1992.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 9 Sagsøgeren har herefter, ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. januar 1993, anlagt sag vedrørende afslaget på tildeling af børnepension.
- 10 Den skriftlige forhandling blev afsluttet den 19. maj 1993, efter at sagsøgte havde givet afkald på at indgive duplik.
- 11 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.
- 12 Parterne har afgivet indlæg og besvaret Rettens spørgsmål under retsmødet den 14. september 1993.
- 13 Ved kendelse af 19. oktober 1993 har Retten besluttet, at den mundtlige forhandling skulle genoptages.

- 14 Samme dag har Retten stillet Fællesskabets institutioner følgende spørgsmål:

»Retten ønsker oplyst, om institutionerne fortsætter med at udbetale børnepension i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, eller artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, indtil barnet opnår den alder, som er nævnt i artikel 2 i vedtægtens bilag VII, såfremt den længstlevende af de pågældende børns forældre udtræder af Fællesskabernes tjeneste uden at være berettiget til alders-eller invalidepension.«

- 15 Den eneste institution, som har været ude for det problem, der er omhandlet i Rettens spørgsmål, er Domstolen, som har besvaret spørgsmålet på følgende måde:

»Domstolen har været ude for ét enkelt tilfælde, hvor der blev udbetalt børnepension i henhold til artikel 80, stk. 4, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, og hvor den længstlevende tjenestemand udtrådte af Fællesskabernes tjeneste uden at være berettiget til alders-eller invalidepension.

Den pågældende tjenestemand fik først bevilget tjenestefrihed af personlige årsager og fratrådte derefter. Domstolen fortsatte med at udbetale børnepension i den periode, hvorunder tjenestemanden havde tjenestefrihed af personlige årsager. Da tjenestemanden indgav afskedsbegæring, blev pensionen indstillet.«

- 16 Selv om Kommissionen ikke har haft fortilfælde af den nævnte art, har den besvaret spørgsmålet på følgende måde: »Da det er anerkendt, at der efter vedtægtens artikel 80 tilkommer børn af en tjenestemand eller forhenværende tjenestemand en selvstændig ret, som har direkte hjemmel i vedtægten, og som beror på deres retsstilling som børn af en tjenestemand eller forhenværende tjenestemand på det tidspunkt, da den af deres forældre, som ikke er tjenestemand, afgår ved døden, må

det anses for en logisk og konsekvent løsning, at de fortsætter med at få tildelt børnepension, når deres 'causam dans' udtræder af Fællesskabernes tjeneste uden at være berettiget til alders- eller invalidepension«.

- 17 Rådet har besvaret spørgsmålet på følgende måde, selv om det ikke har været ude for tilfælde af nævnte art:

»Såfremt dette tilfælde skulle opstå, er det Rådets opfattelse, at man ikke bør fortsætte med at udbetale børnepension, og dette af følgende grunde:

Ifølge vedtægtens artikel 80, stk. 4, er tildelingen af børnepension knyttet sammen med, at der udbetales børnetilskud i henhold til artikel 2 i vedtægtens bilag VII. En tjenestemand, som udtræder af tjenesten uden at være berettiget til alders- eller invalidepension, mister imidlertid retten til vederlaget, hvilket i henhold til vedtægtens artikel 62 omfatter grundlønnen, familietillæg og godtgørelser. Følgelig ophører også hans ret til at oppebære en børnepension.«

- 18 Der er afholdt mundtlig forhandling anden gang den 12. januar 1994, hvorunder parterne har fremsat bemærkninger til institutionernes svar på Rettens spørgsmål.

19 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1) Afslaget på at tildele sagsøgerens børn børnepension annulleres.

2) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

20 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

1) Frifindelse.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger træffes i overensstemmelse med reglerne herom.

Realiteten

21 Sagsøgeren har fremført to anbringender til støtte for sine påstande. Det første anbringende er, at der foreligger en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 80, stk. 4, og af artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. Det andet anbringende er, at forbuddet mod forskelsbehandling er tilsidesat.

Det første anbringende: tilsidesættelse af vedtægtens artikel 80, stk. 4, og af artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte

22 Sagsøgeren hævder, at der kan tildeles børnepension i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, og artikel 37, stk. 5, i vilkårene for de øvrige ansatte, selv om

ægtefællen er afgået ved døden, før den længstlevende af forældrene er tiltrådt tjenesten i Fællesskaberne. Såvel administrationschefskollegiet som flertallet af EF-institutionerne har anlagt denne fortolkning af de pågældende vedtægtsbestemmelser, og førstnævnte har endvidere baseret sin afgørelse nr. 200/91 på denne fortolkning. Sagsøgeren har til støtte for denne opfattelse anført, at den »pension«, som udbetales i medfør af disse bestemmelser, er en ydelse af samme art som »et børnetilskud«, og ikke nogen pension. Pensionen i henhold til artikel 80, stk. 4, er nemlig fastsat til det dobbelte af børnetilskuddet i modsætning til de pensioner, der er omhandlet i de tre første stykker af vedtægts artikel 80, som hvad angår beregningen af disse pensioner henviser til artikel 21 i vedtægts bilag VIII, der vedrører pensioner.

- 23 Heroverfor anfører Revisionsretten, at pensionen i henhold til de omhandlede bestemmelser alene kan tildeles, såfremt ægtefællens død er indtruffet efter, at den længstlevende af forældrene er tiltrådt tjenesten i Fællesskaberne. Denne opfattelse baseres på, at der er tale om en egentlig pension, som er betinget af, at der indbetales bidrag.
- 24 Indledningsvis skal Retten konstatere, at sagsøgeren selv erkender, at de pensioner, som er omhandlet i de tre første stykker af vedtægts artikel 80, er pensionsydelse i egentlig forstand. Det må derfor undersøges, om pensionen i henhold til bestemmelsens stk. 4, til forskel fra disse pensionsydelse, er en pension af samme art som børnetilskuddet, således som det hævdes af sagsøgeren.
- 25 Herom bemærkes, at der kun er to forhold, som adskiller pensionsydelse i henhold til de tre første stykker af vedtægts artikel 80 fra den ydelse, som er omhandlet i stk. 4, nemlig dels, at den sidstnævnte ydelse ikke beror på tjenestemandens, men på hans ægtefælles død, dels, at ydelsesbeløbet ikke beregnes på grundlag af bestemmelserne i artikel 21 i vedtægts bilag VIII, der vedrører pensioner, men ved en henvisning til det beløb, som gælder for børnetilskuddet.

- 26 I den forbindelse bør det straks fremhæves, at der ikke ifølge artikel 80, stk. 4, er nogen sammenhæng mellem udbetalingen af børnetilskud og tildelingen af den pensionsydelse, som skal udbetales i henhold til stk. 4, men at pensionsydelsens størrelse blot fastsættes ved en henvisning til det beløb, der gælder for børnetilskuddet.
- 27 Videre må det fastslås, at den omstændighed, at metoden for beregningen af pensionsydelsen i henhold til artikel 80, stk. 4, er forskellig fra den metode, som anvendes ifølge de øvrige stykker af bestemmelsen, er uden betydning, da den skyldes, at den omhandlede pensionsydelse beror på tjenestemandens ægtefælles død og ikke på tjenestemandens. Grunden til, at pensionen i henhold til stk. 4 ikke beregnes på grundlag af artikel 21 i bilag VIII, som vedrører efterladte pensioner, er netop, at barnets ret til pensionsydelsen ikke beror på tjenestemandens, men på hans ægtefælles død, som ikke kan give anledning til udbetaling af en efterladtepension i henhold til ordningen for EF-ansatte.
- 28 Den eneste relevante forskel mellem pensionerne i henhold til de tre første stykker af artikel 80 og pensionsydelsen i henhold til stk. 4 er altså den begivenhed, som giver anledning til udbetaling af børnepensionen, nemlig tjenestemandens, henholdsvis hans ægtefælles død. Denne forskel kan ganske vist skyldes, at de pensioner, der udbetales som følge af tjenestemandens død, har et andet formål end dem, som udbetales på grund af ægtefællens død, da de førstnævnte pensioner har til formål at sikre børnenes underhold på grundlag af de bidrag, tjenestemanden har indbetalt før sin død, mens de sidstnævnte pensioner er tænkt som en bistand for den efterladte tjenestemand til at klare de forøgede udgifter som følge af situationen som enke eller enkemand. Det sidstnævnte formål kan dog opfyldes lige så godt ved udbetaling af en pension til børnene som ved udbetaling af en supplerende familieydelse til den længstlevende af forældrene. Denne forskel er derfor hverken til støtte for eller et modargument mod sagsøgerens opfattelse.
- 29 Det er Rettens opfattelse — som begrundet i det følgende — at »børnepensionen« i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, har karakter af en egentlig pension.

- 30 For det første fremgår det af den placering, som artikel 80, stk. 4, har fået i vedtægten, at det har været EF-lovgivers hensigt, at den i bestemmelsen fastsatte pension skulle have karakter af en pensionsydelse og ikke et supplerende børnetilskud. I modsat fald ville bestemmelsen nemlig ikke være blevet optaget i artikel 80, som udelukkende vedrører pensioner, og som er indeholdt i vedtægtens afsnit V, kapitel 3, der omhandler »Pensioner«, og ikke i afsnit V, kapitel 1, der omhandler »Vederlag og godtgørelse af udgifter«, og hvori bestemmelserne om familietilskud er optaget.
- 31 For det andet fremgår det af selve bestemmelsens ordlyd, som Kommissionen har fremhævet i sin besvarelse af Rettens spørgsmål, at den pensionsberettigede i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, er barnet selv, som har mistet den ene af sine forældre, ligesom det er tilfældet med de pensioner, som er fastsat i de tre første stykker af bestemmelsen, og ikke den længstlevende af forældrene, således som det ville have været tilfældet, hvis ydelsen måtte anses for et supplerende børnetilskud, hvilket tilskud ifølge vedtægtens artikel 62 udgør en del af tjenstemandens vederlag. I den forbindelse bør det i øvrigt fremhæves, at den længstlevende af forældrene ud over den børnepension, som barnet selv oppebærer, og som udgør »det dobbelte af børnetilskuddet« (artikel 80, stk. 4), får udbetalt det normale børnetilskud som en del af sit vederlag.
- 32 Af det anførte følger, at vedtægtens artikel 80, stk. 4, ikke vedrører en ydelse, der tilkommer tjenstemanden som et supplerende børnetilskud, men en pension, som tilkommer børn, der har mistet den ene af forældrene.
- 33 Princippet for pensionsordningen for EF-ansatte er nemlig, at der ved ordningen mod betaling af bidrag gives dækning mod risiciene for dødsfald eller invaliditet i løbet af forsikringsperioden.
- 34 Følgelig kan pensionen i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, kun udbetales, såfremt tjenstemandens ægtefælle afgår ved døden efter, at tjenstemanden er

tiltrådt tjenesten i Fællesskaberne, fra hvilket tidspunkt han er tilsluttet EF-institutionernes pensionsordning.

- 35 Denne fortolkning af vedtægtens artikel 80, stk. 4, har yderligere støtte i bestemmelsens ordlyd i den tyske, engelske, danske, spanske, græske og portugisiske version, for så vidt som ægtefællens død heri omtales enten i præsens indikativ eller ved hjælp af en tid i konjunktiv, som betegner fremtiden. Hermed er det angivet i disse sprogversioner af bestemmelsen, at den pågældende tjenestemand skal være i Fællesskabernes tjeneste på tidspunktet for ægtefællens død, for at hans børn kan oppebære den i bestemmelsen omhandlede pensionsydelse. Ganske vist anvendes der fortid i den franske, italienske og nederlandske version af bestemmelsen ved omtalen af ægtefællens død, men den franske og nederlandske version benytter også fortid i artikel 80, stk. 1 og 3, ved omtalen af omstændigheder, som alene kan indtræffe, efter at den pågældende tjenestemand er indtrådt i Fællesskabernes tjeneste (tjenestemanden eller en person, som er berettiget til alders- eller invalidepension, afgår ved døden), mens de udtryk, der anvendes i den italienske version, enten betegner nutid eller fremtid. Følgelig giver disse sprogversioner af bestemmelsen ikke noget belæg for sagsøgerens opfattelse.
- 36 Da det ikke er vedtægtens artikel 80, stk. 4, men artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, der finder anvendelse på sagsøgeren, skal det herefter undersøges, om forskellene i de omhandlede bestemmelser placering og ordlyd kan begrunde, at der gælder en forskellig ordning for tjenestemænd og midlertidigt ansatte.
- 37 Artikel 37 er indeholdt i afsnit II i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, som vedrører midlertidigt ansatte, og findes i kapitel 6 af dette afsnit, som omhandler »Social sikring«, og hvis afdeling B vedrører »Sikring i tilfælde af invaliditet og død«. Dette bekræfter, at artikel 37 vedrører pensioner, der sikrer de tilsluttede. Såfremt den havde vedrørt en ydelse af samme art som et børnetilskud, ville den være optaget i kapitel 5 vedrørende »Vederlag og godtgørelse af udgifter«, der omfatter bestemmelsen i artikel 21 om udbetaling af familietillæg, der udgør en del af vederlaget. Følgelig bekræfter også bestemmelsens placering i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, at Rettens fortolkning af vedtægtens artikel 80, stk. 4, tillige har gyldighed for artikel 37 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

- 38 Vedrørende artikel 37's ordlyd bemærkes, at den franske version af artikel 37, stk. 5, anvender fortid, ligesom i vedtægtens artikel 80, stk. 4, mens der anvendes nutid i artikel 37, stk. 1, hvorimod vedtægtens artikel 80, stk. 1, anvender fortid.
- 39 Da der imidlertid for det første anvendes fortid i artikel 37, stk. 3, selv om den situation, som omtales, alene kan indtræffe efter, at den pågældende er indtrådt i Fællesskabernes tjeneste, og for det andet tilstræbes samme formål med bestemmelserne i artikel 37, stk. 1, 2, 3 og 5, som med bestemmelserne i de første fire stykker af vedtægtens artikel 80, er der ikke grundlag for at fortolke disse bestemmelser forskelligt, så meget mindre som sagsøgeren hverken selv har fremhævet disse forskelle i affattelsen af bestemmelserne eller i øvrigt fremført nogen grunde til at fortolke disse bestemmelser forskelligt.
- 40 Det fremgår af det anførte, at sagsøgeren ikke var tilsluttet Fællesskabernes pensionsordning på det tidspunkt, da hendes ægtefælle afgik ved døden, idet han døde, før hun tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne, hvorfor hendes børn ikke kan tildeles børnepension i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, og artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
- 41 Sagsøgeren kan ikke med føje gøre gældende, at denne fortolkning af vedtægtens artikel 80, stk. 4, og artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte principielt strider mod et billighedsprincip. Ganske vist er fortolkningen til ugunst for sagsøgeren, men den kommer dog andre tjenestemænd eller midlertidigt ansatte til gode, såsom dem, der må udtræde af Fællesskabernes tjeneste uden at være berettiget til alders- eller invalidepension, og hvis børn takket være denne fortolkning vil kunne få udbetalt en børnepension, indtil de har opnået den alder, som er fastsat i artikel 2 i vedtægtens bilag VIII, selv om den længstlevende af forældrene ikke længere får udbetalt børnetilskud.
- 42 Herefter må det første anbringende forkastes.

Det andet anbringende: tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling

- 43 Sagsøgeren har anført, at hun forskelsbehandles dels i forhold til de tjenestemænd fra andre institutioner, som oppebærer pension i henhold til vedtægtens artikel 80, stk. 4, selv om deres ægtefælle er afgang ved døden, inden de tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne, dels i forhold til de tjenestemænd, hvis ægtefælle er afgang ved døden efter, at de tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne.
- 44 Herom skal Retten for det første bemærke, at sagsøgeren ikke til støtte for, at hun er blevet forskelsbehandlet, kan henvise til andre tjenestemænd, som drager fordel af en ulovlig tilstand. Det fremgår nemlig af de betragtninger, som har foranlediget Retten til at forkaste sagsøgerens første anbringende, at vedtægtens artikel 80, stk. 4, og artikel 37, stk. 5, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er til hinder for, at der udbetales pension til børn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte, hvis ægtefælle er afgang ved døden, før de tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne.
- 45 For det andet bemærkes, at sagsøgeren ikke med føje kan gøre gældende, at hun er blevet forskelsbehandlet i forhold til de tjenestemænd og midlertidigt ansatte, hvis ægtefælle er afgang ved døden efter, at de tiltrådte tjenesten i Fællesskaberne. Det følger nemlig af forbuddet mod forskelsbehandling, at en forskel i behandlingen af forskellige grupper af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte skal være begrundet ud fra et objektivt og sagligt kriterium, og at denne forskel skal stå i rimeligt forhold til det formål, som tilstræbes med den forskellige behandling.
- 46 I den forbindelse er det tilstrækkeligt at bemærke, for det første, at det anlagte sondringskriterium er objektivt, idet det er baseret på datoen for ægtefællens død og for tjenestemandens eller den midlertidigt ansattes tiltræden af tjenesten i Fællesskaberne, for det andet, at kriteriet er sagligt, idet det er baseret på, at den

omhandlede ydelse udgør en pension, og, for det tredje, at den forskellige behandling står i rimeligt forhold til det lovligt tilstræbte formål, nemlig at de risici, som er dækket af pensionsordningen for EF-ansatte, i princippet modsvares af de bidrag, som indbetales til ordningen.

47 Også dette anbringende må herefter forkastes.

48 Af samtlige de anførte betragtninger følger, at sagsøgte må frifindes.

Sagens omkostninger

49 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Ifølge procesreglementets artikel 88 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEEN (Femte Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Kalogeropoulos

Barrington

Lenaerts

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. marts 1994.

H. Jung

A. Kalogeropoulos

Justitssekretær

Afdelingsformand